

NAWRÓCENIE PAPIEŻA FRANCISZKA

Ten, na którego wejrzy Pan, będzie zbawiony.

Święty Augustyn, *Objaśnienia Psalmów*, 45

TO BYŁO 21 WRZEŚNIA

Była to dla Jorge Bergoglia wielka łaska, którą otrzymał zupełnie nieoczekiwanie. Wszystko zdarzyło się 21 września. Tak jak wielu ludzi, on również – mając wtedy około 17 lat – przygotowywał się do wyjścia z kolegami na świętowanie Dnia Ucznia. Po drodze postanowił wstąpić do kościoła. Był praktykującym katolikiem, należał do parafii San José de Flores w Buenos Aires.

W świątyni spotkał nieznanego księdza, który wywarł na nim głębokie wrażenie swoim uduchowieniem, zdecydował się więc u niego wyspowiadać. Wielkie było jego zdumienie, gdyż zorientował się, że nie jest to zwykła spowiedź, ale spowiedź, która budzi u śpienia wiarę. Pozwoliła mu ona odkryć powołanie do życia konsekrowanego. Przeżycie to było tak mocne, że zrezygnował z pójścia na stację kolejową, gdzie miał się spotkać z kolega-

mi, i wrócił do domu z mocnym przekonaniem: *Chciałbym... muszę zostać kapłanem.*

W czasie tej spowiedzi przydarzyło mi się coś dziwnego. Nie wiem, co to było, ale to coś odmieniło moje życie; rzekłbym, że Bóg „zaatakował mnie, gdy miałem opuszczoną gardę” – wspomina kardynał pół wieku później. Bergoglio próbuje dziś na swój sposób interpretować tamto zaskoczenie. Było to zdziwienie, oszołomienie spotkaniem. Wtedy dotarło do mnie – mówi – że ktoś na mnie czeka. Tym właśnie jest religijne doświadczenie: zdumieniem spowodowanym spotkaniem z osobą, która na ciebie czeka. Od tamtej chwili Bóg jest dla mnie tym, który „wyprzedza”. Szukasz Boga, a potem okazuje się, że to On pierwszy wychodzi nam naprzeciw. Kardynał dodaje, że nie samo „oszołomienie związane ze spotkaniem” odkryło przed nim powołanie do kapłaństwa, ale pełen miłosierdzia sposób, w jaki Bóg

neneo / Shutterstock.com

złożył mu propozycję. Sposób ten stał się później źródłem inspiracji w jego posłudze. [...]

Powołanie do życia konsekrowanego to wezwanie Boga skierowane do serca, które na nie czeka, świadomie lub nie. Zawsze porusza fragment z brewiarza, który mówi o tym, że Jezus spojrział na Mateusza, jakby jednocześnie „okazując miłosierdzie i wybierając”. W czasie pamiętnej spowiedzi poczułem, że Bóg patrzy na mnie w taki właśnie sposób. Chce też, żebym zawsze patrzył tak na innych: z wielkim miłosierdziem i jakbym wybierał ich dla Niego; nikogo nie wyłaczając,

bo wszyscy są wybrani, by żyć miłością Boga. „Okazuję miłosierdzie i wybieram” – takie hasło biskupie przyjąłem w dniu konsekracji. Jest ono też jednym z głównych aspektów mojego religijnego doświadczenia: służba miłosierdziu i wybieranie ludzi, którym daje się pewną propozycję. Potocznie można by to ująć w słowach: „Popatrz, zostałeś wezwany po imieniu i ukończony: zostałeś wybrany i jedyne, o co Bóg cię poprosi, to żebyś pozwolił się kochać”. Taką propozycję ja otrzymałem.

(F. Ambrogetti, S. Rubin, *Jezuita Papież Franciszek*, Wywiad rzeka z Jorge Bergoglio, Kraków 2013, str. 51n, 56).

UWAGI WSTĘPNE

Celem niniejszego dodatku jest przedstawienie kilku sugestii, które pozwolą tym parafiom i wspólnotom chrześcijańskim, które wyrażą taką chęć, przygotować się do jak najbardziej owocnego przeżycia inicjatywy **24 godziny dla Pana** w tym szczególnym czasie **Jubileuszu Miłosierdzia**. Są to oczywiście jedynie propozycje, które mogą być adaptowane w zależności od lokalnych potrzeb i przyzwyczajień.

W Rzymie Ojciec Święty Franciszek zacznie ten dzień Obrzędem Pokuty, któremu będzie przewodniczył, w bazylice św. Piotra. Poszczególne parafie i wspólnoty będą mogły rozważyć możliwość rozpoczęcia tego dnia w ten sam sposób, późnym popołudniem lub wieczorem w piątek, 4 marca. Opis Obrzędu Pokuty znajduje się w dokumencie *Obrzędy pokuty dostosowane do zwyczajów diecezji polskich* (Katowice 1981, str. 37–41).

Ważne byłoby, aby wieczorem w piątek, 4 marca oraz w ciągu całej soboty, 5 marca kościół parafialny był otwarty, aby dać w ten sposób możliwość spowiedzi. Dzień mógłby się zakończyć odprawieniem sobotniej wieczornej Mszy św. w liturgii niedzielnej.

W **PIERWSZEJ CZĘŚCI** tego dodatku znajduje się rozważanie – narzędzie, które pomoże penitentowi w przeżyciu w sposób świadomy, gdy przezwycięży ewentualne opory wewnętrzne, spotkania z kapłanem w czasie osobistej spowiedzi.

DRUGA CZĘŚĆ zawiera natomiast trzy świadectwa osób, które opowiadają o swoim nawróceniu. Te szczególne momenty w życiu tych ludzi mogą być pomocą w zastanowieniu się nad własnym nawróceniem i nad obecnością Boga w życiu każdego z nas.

W **TRZECIEJ CZĘŚCI** znajdują się teksty zawierające sugestie rozważań, które mogą być przydatne zarówno w przygotowaniu osobistym, jak i w spotkaniach katechetycznych, pozwalające zrozumieć pierwotny sens niniejszej propozycji.

Ostatnia, **CZWARTE CZĘŚĆ** proponuje z kolei schemat, którym można się posłużyć w czasie, gdy kościół będzie otwarty, po to, aby osobom, które przyjdą do spowiedzi, pomóc w przygotowaniu do niej według planu opartego na Słowie Bożym – które człowiek przyjmuje, rozważa i którym się modli.

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
Uwagi wstępne	5
CZĘŚĆ PIERWSZA Przewodnik w osobistym odprawianiu Sakramentu Pokuty	9
Dlaczego mam się spowiadać?	11
Sakrament Pokuty i Pojednania	13
Przygotowanie do spowiedzi	15
Indywidualne odprawianie sakramentu	30
CZĘŚĆ DRUGA Rozważania	35
Nawrócenie G. K. Chestertona	37
Nawrócenie Papieża Franciszka	40
Nawrócenie Leah Darrow	42
CZĘŚĆ TRZECIA Inspiracje	47
Święty Pio z Pietrelciny	49
Święty Leopold z Castelnuovo	51
Błogosławiona Matka Teresa z Kalkuty	52
Spotkanie katechetyczne i modlitewne Ojca Świętego Benedykta XVI z dziećmi pierwszokomunijnymi	54
CZĘŚĆ CZWARTA Materiały	57
Schemat Lectio I	59
Schemat Lectio II	65

Papieska Rada ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji

Miłosierni jak Ojciec

24 GODZINY
DLA PANA

JUBILEUSZ MIŁOSIERDZIA
MIŁOSIERNI JAK OJCIEC (ŁK 6,36)

Dodatek duszpasterski